

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy órára . . . . . — „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT, Mária-utca I. SZ.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben.
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó fölszólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-utca I-36 szám
I. EMELET
 hová a lap szerkesztői részét illető minden közlemény intézendő.
 —
 Kéziratok vissza nem adatnak
 —
 Hirdetések
 a kiadóhivatalban vétetnek föl

Tisztviselők osztályozása.

Pécs, 1895. július 9.

(* *) Ben Akiba rég megmodta, hogy semmi sem új a nap alatt. Legyen bármily jelentőségteljes dolog, vagy felfedezés, idővel kiderül, hogy azt már azelőtt régen megcselekedte más valaki. Így a Bach-rendszer a nagy szervezőt, II. József koronázatlan magyar uralkodót kopizálta, ez meg a legleleményesebb zsarnok rends ereket, melyeket történelmi egybevetés után legjobbaknak ítél.

A mi „magától megy“ jelszavu, burokban született miniszterelnökünk pedig minden tettében és intézkedésében a dicső (?) emlékeztető Bach-korszak majmolója. Legfőbb ideálja a centralizáció, kapcsolatosan az állami életet minden irányban polip-karokkal átölelő hivatalnok gépezettel, melyet egy szembunyorításra, esetleg egy-egy ostorpattogatásra tetszés szerint, önkényűleg lehessen kormányozni a Hentzy-téri miniszterelnökségi (volta-képpen helytartósági) palotából.

Annyit azonban meg kell adni, hogy Bánffy b. őszinte, egész a brutalitásig őszinte. Tetteit, bármily gyűlöletesek legyenek is a nemzet előtt, nem kerdőzi. Tesz mindent a maga fejétől, a fő dolog az, hogy bécsi körökben tetszést arasson. Ezekért a kegyesugarakért a nemes báró képes mindenre: képes Magyarországot eltörölni a föld színéről, képes kiirtani az emberekből az önérték utolsó porcikáját, csak ő maradjon meg, csak ő legyen az emberi élet legvégső határáig ennek a sokat szenvedett nemzetnek legfőbb minden egyebe. Szívesen hozzá járul ő ahhoz az experimentumhoz, hogy a most már nagyon is devalvált értékű gypaju helyett magát a lenyuzott bőrt szolgáltatassa be annak a bizonyos kétfejű madárnak, mely telhetetlen étvágyában mindent elkíván; pedig már több mint háromszáz év óta tömjük feneketlen gyomrát.

Igen hatékony eszköznek bizonyult be már régebbi időben valamely nemzetnek erőszakosan való átgyurására a centralizáció engedelmis szolgálattal, a zsarnokság familiáreseivel, és hogy a végtelen számig felnövelt hivatalnok sereg kellőleg megpuhították, hogy felhasználtatni engedje magát vak eszközül mindenre, a törvények lábaltiprá-

sára, öt-hat féle „igazság“ kimondására, a nép elnyomására, koldussa tételére: újból alkalmazásba veszi a klasszifikációt, melyet II. József és Bach Sándor b. oly kitűnően tudtak kezelni.

A közelmúlt napokban menesztetett bizalmas jellegű levél Magyarországra valamennyi hivatalfőnökhöz, melyhez egy rubrikázott iv van mellékelve a következő fejekkel: 1. Sorszám. 2. A hivatalnok neve. 3. Rangja. 4. Évi járandósága. 5. Felfogása. 6. Itélőképessége. 7. Szorgalma. 8. Előadása. 9. Szakképzettsége. 10. Magaviselete. A főnök urak kötelezvék ezeket a rubrikázott ivet kitölteni, még pedig a következő klasszifikáció szerint: Ad. 5. gyors, jó, kellő, gyenge. Ad. 6. éles, helyes, kellő, gyenge. Ad. 7. fáradhatatlan buzgó, kellő, elégtelen. Ad. 8. igen szabatos, értelmes, érthető, zavart. Ad. 9. alapos, terjedelmes, elég, elégtelen. Ad. 10. példás, kifogástalan, kifogásolható.

Azt a fojtogató kezét, mely nemzetünket Mohács óta szorongatja, hol elereszti, hol megfogja, mint macska az egeret, látjuk ebben az ukázban újra előtérbe lépni leplezetlenül. Hadd érezze az a szegény hivatalnok, a ki csak munkájával tartozik szolgálni a hatalmat a maga és a családja kenyereért, hogy ma már önértékét, becsületét, testét, lelkét tartozik oda adni annak a rémnak, a mit államhatalomnak, magasabb politikai érdeknek neveznek. Hja, közelednek az új választások!

A hivatalfőnökök megértették ebből, mit kell nekik tenniük. Azt a tisztviselőt, a ki nem jó kortes, a ki rebellis, önálló gondolkodású, a ki józan, munkás és eszes ember, a ki talán a körülményekhez képest jól szituált állapotban van, de mert talán nem girál főnökének váltót, nem jó cimborá, — azt ki kell vexálni, addig kergetni az áthelyezések vándorútján, míg magától megy. Személyes bosszu, magánérdek rá viszik a gyarló embert, még ha hivatalfőnök is, hogy alárendelt-jét alaposan befeketíti ott, a hol az ő ellenőrzetlen véleménye a döntő, a hol denunciálással kormányoznak, a hol az árulkodás és besugás az egész rendszer alapja. Bizony-bizony bekövetkeznek ismét amaz idők, midőn testvér testvért, fiu apát elad és mint oldott kéve széthull nemzetünk.

Uralkodó kórjelleg a XIX. század végén a pénzmámor. Ezért tört ma magát mindenki, hogy legalább ideig-óráig megmámorosodjék a pénznek bírásától, hogy ideig-óráig boldog legyen. Az ilyen mámorért folyik azután az az örült hajsza, melyért az emberek képesek felvenni az ördög legrutabb és legborzalmasabb alakját. Kormányrendszerünk kultuszszá emelte a Mammon bálványozását, mert jutalmazza az önérték nélküli árulkodókat, besugókat, kiknek szívükbe a jó érzésnek a legkisebb atomja sem fér bele. Így haladunk lefelé a lejtőn feltartóztatlanul. Az erkölcsök depravációját onnét felülről kezdeményezik, ne csodálkozzunk tehát azon, hogy egyes jobb hazafiak némá rezignációval kétségbe esnek a magyar haza jövője felett.

Ha az önzést teszszük állami életünk alapjává, ha erre építjük tervünket, ily rendszer kell hogy megbuktassa nemcsak önmagát, de azt az országot is, a hol ezt alkalmazták. Ördögi fufang, sajtáságos egy kelepce, melybe mindenki bele esik, a ki számára felállítva van.

Ezzel a spicli-rendszerrel a hivatalnok-sereg ki van szolgáltatva az államhatalomnak, és ha kivándorolai nem akar, mert hát még legtöbbje idealista, és tartja az „Itt élned, halnod kell“ elvét, ugy be kell adni derekát, vakon kell szolgálnia a hatalom parancsszavát, ha éhen veszni nem akar.

Nem úgy urak, oda fenn a hatalomnál, eddig és ne tovább. Még nem halt ki minden magyarból az önérték, az a nemzet, mely elszenvedte azt a szégyent, azt az arcpirító tényt, hogy egy Bánffy báró lehessen sorsának intézője, az a nemzet még vissza fogja nyerni önrendelkezési jogát, és ha még akkor is ott találja Bánffykat, irgalom nélkül fogja őket nemcsak a történelem, hanem nemzet valódi többségét visszatűkröző parlament ítélőszéke elé állítani.

* Pécs város „mussáj“ kölcsőne. A „Pécsi Jogi Közöny“ legutóbbi számában Krasznay Miklós dr. ügyvéd és városi bizottsági tag Pécs város legutóbbi közgyűlése által megszavazott félmillió kölcsőnről figyelemre méltó kritikai méltatást közölt, melyet a szerző engedélyével, mint a város

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

Gizike vizsgája.

A termet bódító virágillat ülte meg. A padok lázas kis hősnőt a fulladt levegő kezdte már lankasztani.

A vizsgabiztos ur légymatagon vetette hátra a zsöllyére csontos vállait és egy csöppet sem bosszantotta, hogy az elnöki emelvény díszes vázájának pántlika virága az orrát piszkálja, csak a nyugalomban levő professzor, a nagy „műkedvelő“ setrepétrél fáradatlanul. Mint az aratások marokvetője hordta az évi szorgalom szép aratását: térképeket, próbalapokat, akvarelleket és kis pályás izéket s mutogatta a boldog mamáknak, szaporán, nagy bőbeszédűleg magyarázva, hogy az iskola minden vonalon a magyar motívumokat keresi: ő még ebben a szubtilis baba-főkötőben is meglátja a magyar Génuszt.

Következett a vizsga oáza: a szaválás. A leg több vizsgát hallgató tulajdonképen a szavalatokért izzadja végig a vizsgát, mert előtte a tehetetlenség bizonyítása és az inga lengés már csak ócska, unalmas emlék.

Mikor a vizsgáló-biztos jelentette, hogy a növendékek szavalni fognak, az ajtóban, hol zsufoltan állottak a tánciskolai udvarló ifjuság köréből, halk moraj vonult ki a folyosóra. Móroc Jenő elsápadt. Fellegi Gizike meg elpirult, mint az árokiparti pipacs.

Volt is rá ok. Az elsápadásra, meg az elpirosodásra is. Mert a vizsga-biztos minden keresés nélkül egyenesen Fellegi Gizikét szólította ki, s mikor Gizike az ifjuság káprázatos bájosságával meghajtott magát, mint epedő sóhaj a Moróc Jenő neve lebbent el ajkairól.

A hallgatóság meglepetve eszmélt föl. Az ifjuság körében pedig jobban erősült a kíváncsiság moraja.

A mi pedig Moróc Jenőt illeti, egész nyugodtan merem kockáztatni, hogy magánkívül volt. Csodálom, hogy félre nem beszélt, mint a lábbeteg.

Móroc Jenő neve ugy került ajkaira, hogy ő irta neki a vizsgai költeményét. A címe: „Letört rózsabimbó“ volt s Gizike a bevezető akkordot meglehetősen elfogódva szavalta: de mikor rátért az érzelmek fejtésére, mikor el tudta feledni, hogy száz szem tapad reá csodálkozva, szunnyadó genie-je szárnyakat kapott, az extasár nem győzte eleget a strótlák között sipogni:

— Jászai, valóságos Jászai!

A költemény is megható poéma volt. Hősnője leány, aki elolthatatlan szomjúságot érez a világot jelentő deszkák iránt. Nem ifjusági báránymiló ez, melynek romantikáján minden ifju átvonaglik, hanem a genie öntudata. S ezt a szomjat eloltani nem tudja senki. Sejtelmek, lelkiismeret s az anyai szív se. — A rózsabimbó letörik.

Oh, milyen érzéssel, milyen megrázó drámaisággal tudta ez a leány hősnője lelki harcát festeni, — mikor világgá megy, az anyai szív fájdalmas epedését visszaadni. Most nem érezte, hogy egy

egyszerű iskolai sáróvizsga konvenciójának tesz eleget, teljesen átadta magát érzéseinek. Könyesve, megsápadva figyelte a megilletődött közönség ez orkánt s szinte nem is hallotta már az extasárt, a ki váltig azt sipogta a fülébe:

— Csodálatos talentum, valóságos Jászai és Márkus Emilia.

— A rózsabimbó letört (szavalta tovább a leány), a festett világnak újabb áldozata van. Az eltevelyedett leányt elfelejtik, a művészet kőszá vándora a kis falucskában meghal; de a költő ekkor se hűtlen ifjusága tünderéhez, a ki őt őt a lemondás költészetének lantosává inspirálja, tavasz ujultával a siron friss nefelejcs koszoruk díszlenek, szalagján e szavak: „A letört rózsabimbónak!“

Még a légymatag vizsgabiztos ur is elérskényedett erre a nagyon szomorú befejezésre, alig volt ideje elmondani, mikor! Gizike meghajtott magát előtte.

— Remek. Gizike, remek!

A közönség csak e szavakra ocsudott föl. És tapsolt! A királyi tanácsosné, a ki valamikor a esinpadon leste el a teatrális hatásokat, oda is ment a padhoz és a meglepett leányt homlokon csókolta. Újra taps! E taps volt a felköltött érzelmek reakciója; e taps csengett Gizike fülébe egész életén. Démon volt e taps, mely vezette.

Néhány hónap mulva Móroc Jenő Gizikének következő sorait vette:

— Jenő! Ne mondja, hogy költői agyrem vezette. Megyek igazolni az ön jövődőlését. Naponként imádkozni fogok, hogy el tudjon . .

nagyközséget is közelről érdeklőt a következőkben átvesszünk:

Bizonyára tapasztalhatták kártársaim, hogy a kisbirtokos, a parasztagda, midőn kölcsönt akar föl venni, elsősorban nem azt kérdi, hogy mennyi lesz a kamat? hanem, hogy miként lehet a kölcsönt visszafizetni? Mert hát — ugymond — javulhatnak még a gazdasági viszonyok, jöhet jobb esztendő, a mikor visszafizetheti adósságát egyszerre.

Hát ennek a parasztnak a pénzügyi politikája jobban tetszik nekem, mint Pécs szab. kir. városáé; sőt az sem imponál, hogy a város közgyűlése, ellentétben fölszólalás nélkül, a „muzsáj“ szóra egyhangúlag megszavazta a nem kevesebb mint 1 millió koronás kölcsönt.

Lássuk: helyesen itélem-e meg a dolgot?

Nem tudom ugyan, hogy mely pénzintézetek lettek a kölcsönadásra fölszólítva és milyen versenytárgyalások előttek meg a tanács javaslatát; csak az eredményt ismerem ez utóbbiból. E szerint Pécs szab. kir. város 500.000 frtot vesz föl a pesti kereskedelmi banktól 4.9%-ra 50 évi visszafizetés mellett; a kölcsön pedig folyósítatik a bank által azonnal visszaváltandó községi kötvényekben és ugyanazokal fizethető csak vissza.

Ami pedig magyarul annyit tesz, hogy a bank ad a városnak 500.000 frt helyett 475.000 frtot — és a város tartozik a banknak — a mai árfolyam szerint 538.750 frttal.

Mert hát tudni való dolog, hogy a bank kölcsöneinél kiköti, hogy kötvényeit 95 frttal válthatja be; a kötvények pedig ma 107 frt 75 kron állnak.

Amikor asztán ezen tétel föl van állítva, akkor boncolhatjuk a kérdéses kölcsönt minden ízében s mindenütt oly eredményekre jutunk, melyek a számok megdönthetetlen logikájával mutatják ki ezen pénzügyi művelet káros és veszedelmes voltát.

Már említém, hogy a város 500.000 frt kölcsön helyett csak 475.000 frtot kap; e szerint első sorban is a kamatláb a tényleg fölvert kölcsön után nem 4.9%, hanem 5.16% lesz. Ez a mai pénz viszonyok mellett is túlságosan drága, de drága lesz különösen akkor, ha a valutarendezés befejezte után, vagy egyáltalán az 50 év alatt az általános kamatláb alább fog szállani, ami biztosan várható dolog.

De ettől eltekintve a város még oly nagyobb mérvű befektetések előtt áll, melyek a közel jövőben újabb kölcsön fölvetelét fogják igényelni, a mi nek folytán kénytelen lesz adósságait konvertálni.

Miképp fogja akkor ezen félmillió kölcsönt konvertálhatni? Akként, hogy félmillió helyett annyival többet fog fizetni 538.750 frtnál, a mennyivel a bank 4 1/2% kötvényei az általános kamatláb leszállása következtében emelkedni fognak, ami fölruhat 100.000 frtra is!

Ne keressünk azonban bizonyítékot a jövőben, midőn a jelen egy kézzelfogható példával szolgál.

Van ugyanis a városnak már 600.000 frtos kölcsöne a pesti kereskedelmi banktól 5.4% százalékra.

Ha ezt a kölcsönt az újabb kölcsönrel egybekapcsolva 4.9%-ra konvertálni akarnánk — amint-hogy kellene is — akkor nekünk a visszafizetéshez szükséges záloglevelek megszerzésére mai árfolyamuk szerint 646.500 frt kellene; azaz a bank 680.526 frt 31 krról szóló kötelezvény ellenében adna ennyit. Lenne tehát a városnak 80.526 frttal több névleges adóssága és fizetne ezután a 4.9% kamatozás mellett 945 frt 79 krral többet, mint most fizet a névleges 600.000 frt után 5.4% mellett.

Prózában elmondva e levelet, bizony nagyon szomorú dolog történt. A tekintélyes Fellegi ház szégyene és bánata. Egyetlen leányuk, az engedelmes, az okos Gizike, nem törődve édes anyjának szivettepő fájdalomával, színészsze kóborolt. A szerencsétlen egy kóbor vert csapattal szökött meg, egy korhely színész karjaiba vetette magát, hogy fátumát betölthesse.

A szülőknek csak szenvedéseit növelte a dicsőség eltévedt híre, mely hozzájuk eljutott a Gizike nagy diadalairól.

Egy hónap mulva már kiszorította a társulat hősőnjét, a ki, hogy még inkább anyagot adjon a reklámnak, örült irigységben választóvívvel lesett Gizire a kulisszák mögött és ifjúsága ellen merényletet intézett. Rettenetes volt a szülőkre a pokoli asszony cselszövénye.

Titkos hírek jöttek, hogy a leány mindazonáltal jobban lesz, de szépségét kimarta a kegyetlen folyadék. Se baj! Ifjúságát elvehette az örült asszony, de művészetét nem! Lázus diadaltudósítások érkeztek, midőn az éllelmes direktor ifju hősőnjét nem minden célzás nélkül a „Negyvenhetedik cikk“-ben mutatta be a közönségnek, melylyel a megtiprott, tönkre tenni óhajtott Gizike nagy művészetével még jobban a közönség kegyébe vetette magát...

Kisebb-nagyobb eltérések, évekig így jöttek, érkeztek a diadalhírek. Komoly helyekről gáncsolták már a nemzeti színház igazgatóságát, hogy miért nem látja meg a vidék e kolosszalis tehetségét?

Kétségtelen tehát, hogy a jelzett kölcsön — minthogy az igen drága, minthogy előnyösen egyáltalán nem konvertálható: pénzügyi szempontból nem helyeselhető s a városra nézve ép oly rossz üzlet, mint a milyen jó üzlet a kereskedelmi banknak.

Ha ilyen kölcsönöket közvetíthetett volna Miklós István volt kollegánk: akkor most nem volna kénytelen Amerikában a kánikulai napok alatt is táncolni tanítani.

Ezek után csak arra lehetünk kíváncsiak, hogy mit szól a belügyminiszter a dologhoz?

Hirek.

Pécs, 1895. július hó 8.

— **(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)** ma délelőtt 10 órakor tartotta látogatott ülést Kardos Kálmán főispán elnöklété alatt, a mely a tárgyak különfélesége és sokasága miatt fél tizenkettőig elhúzódott. A szakelőadók két-két jelentést deponáltak a főjegyzőnél. egyik reszortjuk júniusi, másik a lefolyt első félévi időszakára vonatkozott. Igen sok volt az adóügy. Feltejtetett 28 kivételes nőülési engedélyért való kérvény pártolólá, valamint Laubheimer Róbert pécsi segéd-tanfelügyelő érdekéber, a ki Ungvárra helyeztetett át, egy másik felirat a kultuszminiszterhez, mely oda irányul, hogy tekintve nevezett segéd tanfelügyelőnek eddigi érdemeit, no meg hogy már mintegy beleszokott az itteni társadalmi légkörbe: kegyeskedjék ezt az áthelyezést visszavonni és hagyja meg mostani helyén Laubheimert.

— **(Kasszó estélyek)** A pécsi nemzeti kasszó két zene és táncestélyt rendez. Az egyik e hó végén, a másik a jövő hó közepén a Scholtz féle sörház utcai vendéglőben fog megtartatni. A rendezéssel Róna Kálmán dr. van megbízva. A meghívók szétküldése még e hét folyamán történik.

— **(A kir. tábla ügyforgalma.)** A pécsi kir. ítélőtáblához a folyó év első felében érkezett 2875 polgári (a mult év I. felében 3835) és 2256 büntető (a mult év I. felében 2187) ügydarab. Elintézendő volt a mult évi hátralékkal együtt 3712 polgári és 2572 büntető ügy, melyekből elintézetést nyert folyó évi június hó 30-ig 3464 polgári és 2435 büntető ügy, úgy hogy az első félév végén csak 248 polgári (a mult év hasonló időszakában 432) és 137 büntető (a mult év június 30-án 151) ügy maradt elintézetlenül. Az új sommás eljárás hatása tehát a kir. ítélőtáblánál már hatalmas arányokban mutatkozik, a mennyiben a folyó év első felében a polgári ügyek száma a mult év hasonló időszakához képest 960 nal apadt, míg ezek helyett június hó 30-ig az új eljárás szerinti felülvizsgálat csak 32 és felfolya módás csak 9 érkezett.

— **(Előmunkálati engedély megadása.)** A kereskedelemügyi magyar kir. miniszter Duchon Ödön szigetvári lakosnak, a kir. szab. pécs-barcsi vasut Szigetvár állomásától Hobol, Gyöngyösmellék, Német-Ujtalu, Magyar Ujtalu, Teklafalu, Lakócsa, Drávafok és Bogdása irányában a szentlőrinc-szlatinanasi helyi érdekű vasut Sellye állomásáig vezetendő gőzmozdonyu helyi érdekű vasutvonalra az előmunkálati engedélyt egy évre megadta.

— **(A vármegye egészsége)** Mendl Lajos megyei tisztii főorvos jelentése szerint június

Az ifjúkori poéta Móróc Jenő pedig evezte a nyárspolgári karrier hullámtalan tükörét. Mérnök lett a miniszteriumban, a kit a vidéki hidak feherképeségének felülbíralása végett, fényes napidíjak mellett utaztatnak.

Igy került N—re, egy délvidéki nagyobb városba. Útcán ögyelegetve, szemébe tüntek a vidékies reklám szinlapok hirdetve a „felülmulhatatlan“ művésznő jutalomjátékát. Lelkében visszabizsergett a „Letört rózsabimbó“ románca. Megnézi az előadást.

A direktoron és jutalmazotton kívül talán ő neki fáj legjobban a szörványos közönség. Alig lézengtek a színházban, azok is álmosan unatkozva.

Felgördült a függöny. Egy sápadt, megtört asszony lépett elő. Semmi taps! Semmi koszorú! Meghajtotta magát úgy, amint egykor és — elszavalta a „Letört rózsabimbó“.

Egy deákgyerek fenhangan jegyezte meg a szavalat végén:

— Nagyon limonádés, érzékeny história biz ez. Jenőt megszedítette az ifjúkori emlék. Szükségét érezte, hogy friss levegőre jusson. Oda hagyta páholyát.

... Amint a páholyfolyosón végig megy, az öltözőből kihangzott egy durva zabolatlan férfi hangja:

— Te rongy! Szégyeld magad. Még rá kell fizetnem a jutalomjátékodra. Hogy fizetjük ki a vendéglőt? Az operett-primadonnának kétszáz forint maradt tisztán. S nekünk egy fillér sem. Te rongy!

V. L.

hóban az egészségi állapotok kielégítőek voltak, a kórjelleg a hurutos volt, és csak szörványosan mutatkoztak a roncsoló toroklob, kanyaró és hagymáz esetei. Veszett eb június hó folyamán két egyént mart meg. Az egyik azonnal beszállítottatott a budapesti Pasteur-intézetbe; a másik, egy albertfalui férfi, veszettség tünetei közt halt meg, kinek megmaratásáról előbb senki sem tudott semmit. A lefolyt félév alatt 15 trachomás egyén volt a megye különböző részeiben, a kik még most is gyógykezelés alatt állanak.

— **(Elemésztette a gyermekét)** Fischer Teréz 20 éves dárdaí hajdon még a mult év őszén anyának érezvén magát, elment egy özv. Szalay Károlyné nevű javasasszonyhoz, a ki rajta háromizben is sikertelen operációt végzett, mert a gyermek november 16-án mégis csak megszületett. A szerencsétlen leány, kinek magának is elég gondot okozott a létért való küzdelem, no meg szégyenétől is szabadulni óhajtott, rég megérelődött elhatározását foganatosította, midőn a napvilágot alig megpillantott csecsemőt, saját magzatát megfojtotta és egy félreeső helyen elrejtette. Tette azonban csakhamar kiderült, melyért tegnap kellett törvényt állania. A pécsi kir. törvényszék a megbánást nem mutató lelketlen anyát méhmagzat elhajtásának kísérlete és gyermekölés büntette miatt két évi börtönre, a kuruzsoló boszorkányt, özv. Szalayné pedig egy évi börtönre ítélte. Felelőztek, de felelőbbet terhőkre a kir. ügyész is.

— **(Halálozás.)** Özv. Goszthony Lajosné szül. Fodor Tekla folyó hó 7-én Kaposvárott 60 éves korában meghalt. Temetése ma délután 5 órakor ment végbe.

— **Községi terhek a polgári anyakönyvek miatt)** Olvastatott a ma megtartott közigazgatási bizottságban a belügyminiszter rendelete, mely szerint a polgári anyakönyvek nyomtatvány szükségletét ő fogja fedezni, de a többi anyagi terhet, mint a helyiség előállítása, rendbehozatala, bebutorozása a községek terhet képezi. Ennélfogva körrendelet kibocsátására utasított az alispán, mely szerint az anyakönyvi csoportok közegei, érdekeltségük arányában határozzák meg a költségekhez való hozzájárulást és vessék ki önmagukra a költségeket, úgy, hogy a kellően felszerelt hivatali helyiség f. szeptember havában mar készen álljon. Az újonnan kinevezett anyakönyvvezetőnek sajátjából kell beszerezni a nemzeti színű selyemszalagból készült esketési díszövet, a mi 5 frt 50 krba, és egy helyiség névtárát, a mi 2 frtba kerül. Mégis csak jó dolog az a polgári házasság, még életbe sincs léptetve, már is mennyire fellendíti a protekciót élvező selyempárt és könyvkereskedelmet. Vajjon ki kapja ezek utjan a proviziót?

— **(Felhőszakadás Lipiken.)** A lipiki gyógyfürdőt, mint lapunknak táviratozzák, nagy veszedelem fenyegette. Vasárnap éjjel nagy felhőszakadás volt. Óriási víztömegek hömpölyögtek alá a pakráci hegyekből, melyek teljesen elárasztották a fürdő gyógyszalonját, parkját és a pincéket. — A fürdőzés lehetlenné vált, a közlekedés megakadt.

— **(Közdok Baranyában)** A szabadságon levő kir. pénzügyigazgató helyettese a vármegyei közigazgatási bizottság mai ülésében felolvasta jelentését a közdok befolyásáról. E szerint június hóban egyenes adók címén befolyt a vármegye területén 38.580 frt 86 kr, míg a mult év hasonlóságában 44.033 frt 14 kr, tehát az idén 5452 frt 28 krral kevesebb. Az év elejétől, azaz f. évi január 1-től június 30-ig befolyt egyenes adókban összesen 541.279 frt 31 kr, míg a mult év hasonlóságában 565.379 frt 42 kr., tehát 24.100 frt 11 krral kevesebb. Mult év december 31-én hátralékban volt 67.581 frt, az idei első félévben kozzájött hátralék 458.302 frt. Ezt a nagy hátralékot jövő hónapban intenzívebben alkalmazott végrehajtásokkal fogják apasztani.

— **(A mohácsi pénzhamisítók.)** Mikor Jurcsik csendőrhagyot Mohácsra helyezték — írja mohácsi tudósítónk — a bankógyártók nem adtak életjelt magukról. S így volt az mindaddig, míg Jurcsik Mohácsra volt. Két héttel ezelőtt azonban áthelyezték Jurcsiket Mohácsról s azóta ismét akcióba léptek a pénzhamisítók. A napokban fogták el Kovács István alsó-nyéki polgárt, mert több hamis pénzdarabot találtak nála. Kovács István azt vallja, hogy a pénzeket Dózs Ferenc somberki malomtulajdonos gyártotta. A csendőrség erőlyesen folytatja a vizsgálatot.

— **(Szerencsétlen esés.)** Rátz Mihály telefon hálózati munkás tegnap délután amint a szigeti országoton a sodronyokat javították, a több mint 200 magasságu cölöpről leest. A szerencsétlen munkást félholtan szállították a kórházba, hol még az éjjel meg is halt.

— **(Pályázat.)** A kaposvári kir. törvényszék-nél aljegyzői állás van üresedésben, pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be.

— **(A kit az adó tett földönfutóvá.)** Ifj. Gyanó József csehi lakónak van a községben egy 1400 négyszögletes földje, mely a rajtlevő viskóval együtt 300 frtra van hivatalosan becsülve. Szegény Gyanónak rosszul ment a dolga, alig kereste meg a betevő falatot és így a reá évenként kirótt adót és illetéket máig sem bírta megfizetni, úgy hogy az állam irányában összes tartozása ma már 47 frt 20 krt tesz ki. Ezért aztán elrendelték a kis viskóra a mai közigazgatási bizottságból az árverést, jóllehet a ház gazdája családjával együtt már egy éve ott hagyta az apai hajlékot, hogy megkeresse kenyerét — Szlavoniában; mert Magyarországon ha valaki nem tudja fizetni az adóját, állami institucióink földönfutóvá teszik, elárverezik feje felől a kis kunyhót, hadd huzza meg magát a család, az elkényszeredett, vézna gyermek ott, a hol az erdő vadjai — az erdőben, a menhelyet adó korbokban.

— **(Éjjeli legetetés.)** Gerjovits József somberek-i körjegyző a maga és 15 érdekelt társa nevében feljelentést tett a szolgabirónál, hogy Tádits Mihály odavaló lakos a múlt év egyik novemberi éjszakáján legetett az ő buzavetésüket birkáival. Mikor a községi csőzők észrevették a tilos legetetést és lármát ütöttek, Tádits uram birkái már az akolban bégettek. A szolgabíró, ámbár be lett bizonyítva, hogy a birka-nyomok a földekről egészen az akolig vezettek, felmentette Táditsot a kártérítés kötelezettsége alól. Ma tárgyalta az ügyet újból a megyei közigazgatási bizottság, mely Táditsot mezőrendőri kihágásban vétkesnek mondotta ki és 33 frt kártételi összegben, valamint 5 frt bírságban marasztalta.

— **(Miklós István amerikai irodája.)** A múlt évben körünkbe Amerikába vándorolt Miklós István ügyvéd (most St.-M.-Kovácsi) egy újabb vállalkozásáról értesülünk. Hozzánk érkezett hírdetménye szerint ugyanis élelmes hazánkfa Highlandban „bevándorlókat tájékoztató és kalauzoló irodát” nyitott. A hirdetmény szerint az Illinois államban St.-Louis 450.000 lakosai és 3000 gyárral bíró város közvetlen szomszédságában fekvő Highland a legkitünőbb biztos menhelye és otthona az amerikai bevándorlóknak, kik itt kisebb-nagyobb gazdaságokat, virágzó farmokat, gazdasági és iparvállalatokat, gyárakat rendezhetnek be feltűnően előnyös feltételek mellett. A viszonyok tanulmányozására azonban idő kell, azért addig, míg a bevándorló új otthonát megalkothatja, biztos és olcsó otthont talál Highlandban, St.-M.-Kovácsi tájékoztató és kalauzoló irodája közvetítésével, mely családoknak és egyeseknek azonnal alkalmas szállást rendel és ellátást biztosít tetszésszerű időre. Az iroda előzetesen teljes felvilágosítást nyújt az egyes vidékek gazdasági viszonyairól, a földek minőségéről, forgalmi értékéről s mindenütt biztos és állandó összeköttetésekkel rendelkezik az eladó földtulajdonosok, társulatok és egyesek körében! „Azért aki nyugatra indul, na gyot mulszta, ha Highlandba be nem tér és St.-M.-Kovácsi irodájától megbízható információkat nem kíván magának.” Miklós István egyuttal arról is értesíti a közönséget, hogy örökösödési, peres és perenkívüli jogügyekben alapos felvilágosításokkal szolgál, s ilyen természetű ügyek vitelét elvállalja. — Mondja aztán valaki, hogy Miklós Pista nem amerikaiak született!

— **(A megyei árvaszek)** tevékenységéről, az ügy- és pénzforgalomról, valamint a Duna Szekcső, Mohács és Mágocs nagyközségek önálló árvatárai állapotáról Sey László árvaszeki elnök terjedelmes jelentést nyújtott be a közigazgatási bizottság ma megtartott ülésében. E szerint a központban gyámság alatt maradt a múlt év végével 6045 egyén, a f. év első felében gyámság alá került 849 egyén, a kik közül felszabadult 638. gyámság alatt maradt tehát 6256 egyén. Gondnokság alatt összesen 222 egyén áll. A megyei gyámpénztárban a múlt év végén kezeltetett készpénzben 3362 frt 91 kr, magán kötvényekben 1.083,394 frt 52 kr., értékpapirokban 645 684 frt 91 kr. A f. évi június végén a pénztár állapota 1.674.846 frt 33 kr. vagyont tüntet fel. Takarékpénztárban ebből 531.653 frt 31 kr. van elhelyezve. — A dunaszekcsői árvatárban 28.775 frt 85 kr; a mágocsiban 48.106 frt 76 kr; a mohácsi-ban 101.421 frt 21 kr. árvavagyon kezeltetik.

— **(Adakozás.)** A havi hegyi kókeresztre újabb adakozott Hittréné sz. Weich Franciska úrnő egy forintot.

— **(Betöltetlen anyakönyvvezetői állások.)** A belügyminiszter a megyei közigazgatási bizottságnak múlt havi felterjesztése folytán beleegyezett, hogy ott, a hol megbízható anyakönyvvezetőt fogni nem lehetett, segédjegyzőkre bizassék az anyakönyvvezetés és ekként a belügyminiszteri tárcá terhére kinevezendő új segédjegyzők egyenként négy-száz forint évi fizetés mellett azon a huszonnegy helyen ellátnák az anyakönyvvezetői teendőket is. A közigazgatási bizottságban ma felolvasatott ez a leirat, melynek folytán az alispán felvilágosítása után elfogadtatott, hogy hozzák tudomására a miniszternek, hogy Baranyában évi 400 frtért azokra a teendőkre megbízható embert kapni lehetetlen, ki-

zéve Vissló községet, a hol a község egy régebbi határozatánál fogva 200 frtot felajánlott egy segédjegyző díjazására. Ennek lenne aztán 600 frt évi fizetése, míg a többi 23 már felterjesztett helyre, a hol a közigazgatási bizottság nem tudott alkalmas egyént javaslatba hozni, ám lássa a miniszter, hogy hogyan kesztheti meg október 1 én a polgári anyakönyvvezetést. Mindenesetre kell gondoskodni a törvény életbeléptetése céljából alkalmas egyénekről, de hát bizony ezért zsebébe, illetőleg az állam-kasszába kell nyulni a kegyelmes urnak! Évi 400 frtért lehet kapni valami mindenünnét elcsapott proletárt, de tisztességes, megbízható embert aligha.

— **(Minden áron építkezni akart.)** Novák Sándor siklósi lakos építkezési engedélyért beadott kérvényét a siklósi szolgabíró elutasította, mert még a telek, a hová építkezni akart, nincs a nevében tulajdonjogilag. Ez azonban nem akadályozta Novákot, hogy meg ne kezdje az építkezést, a mi ellen szomszédja, a siklósi t. karékpénztár adott be panaszt. Novák épülete már majdnem kész lett, míg a közbetett többrendbeli, mindkét irányból jövő felbevezések eljutottak végre a mai közigazgatási bizottság elé, mely végérvényesen is tiltotta az építkezést folytatását s egyben utasította a főszolgabíró, hogy építés rendőri kihágás miatt saját hatáskörében Novák Sándort pénzbüntetéssel sújtassa.

— **(Mást akart meglőni.)** Kovács György és öccse, Kovács János, mindketten püspökbogádi lakosok múlt évi december hó 17-én betértek egy kis itatra a kálói csárdába, a hol három idegen vidékbéli földművelő alaposan összekülönböztek. A három közül az egyiket Tóth Istvánnak hívták. A három atyafi továbbadt; már jó messzire mehettek az éjszaka sűrű ködében, midőn Kovács Györgynek eszébe jutott, hogy megsértőjét, Tóth Istvánt az épp aznap Pécsen vásárolt revolverével lelővi. A két testvér kiszaladt az országútra, három embert láttak a nagy sötétben tanakodni, kapta magát tehát Kovács György és közibőlök sütötte a revolvert, mely aztán egy Hauer János nevű földművest talált, a ki Hoffecker Antal és Andriks György társaságában jött Budafáról és Kozárra igyekeztek. Ez a három ember persze nem volt azonos a másik három emberrel, a Kovács-testvéreket soha sem látták, és a jámbor Hauer egész ártatlanul kapta a lövést a hátába, mely miatt három hónapig nyomta az ágyat. A lövés eldördülése után Hauer összeesett, a Kovács testvérek pedig elpárologtak. Hauer bevitették a kálói csárdába, hol ápolás alá vették; Hoffecker pedig elszaladt a csendőrkért, a kiknek sikerült a két testvért elfogniok. Ezek ellenszegültek, sőt a csendőröket szidalmakkal is illették. No de azért megkötözve bekerültek előbb Dárdára, majd később a pécsi ügyészség fogházába. Ezért a tettükért adtak ma számot és a törvényszék tekintetbe vételével a sok súlyosító körülménynek, Kovács Györgyöt szándékos emberölés kísérlete és becsületsértés miatt négy évi fegyházra, magánpanaszosnak fizetendő 50 frt gyógyköltség és 10 frt pénzbírság megfizetésére; Kovács Jánost pedig becsületsértés miatt egy hónapi fegyházra és 10 frt pénzbírságra ítélte. Felebbeztek.

— **(Hulló pléhtáblák.)** Ha vannak hulló csillagok, mért ne lehetnének hulló pléhtáblák is; csakhogy ez utóbiak könnyen veszélyes kimenetelűek lehetnek. Tegnap éjjel egy kis szél kalandozott a város felett, s e kis szél majdnem hatalát okozta néhány hazamenő uriembernek. A várostemplom tejét fedő pléhtáblákba kapaszkodott be a pajkos szél s azokból néhányat felszakított s a templom alatt menők orra előtt villámként sujtott le; természetesen halálos félelmet idézve elő a mit sem sejtő urak között. Talán ajánlatos volna néha a fedő burkolatot javíttatni, nehogy hasonló esetek forduljanak elő.

— **(Felhőszakadás.)** Szegzárdon e hó 6-án kétszer megújuló nagy felhőszakadás volt, mely nagy puztitást okozott a szőlőhegyekben és a még labon álló vetésekben. Az alárohánó víz ez idén már harmadszor árasztotta el a város alatt fekvő szántóföldeket, melyeken nem lesz aratás. A kiáradt régi Sárvíz Decs, Ócsény, Pilis és Alsónyék sárközi községek határait beiszapolta s a kalászos földeket néhol félméteres víz borítja. A sok belvizet nem lehet levezetni, mert a Duna vizállása szokatlanul magas s így a Sárkőzt kerítő védőtöltés zsilipeit nem lehet megnyitni. A lakosság a koldusbotnak néz elébe.

— **(Panama Tolnamegyében.)** Szegzárdról jelenti tudósítónk: Éveken át a lehető legrendetlenebben vezette a bátai előjáróság a község ügyeit. Tolnavármegye közigazgatási bizottsága végre megszokta a dolgot és az előjáróság ellen 17 évre visszamenőleg elrendelte a vizsgálatot. A vizsgálat, a melyet Mathis Kálmán megyei főszámvevő vezetett, három évig tartott és eredménye az lett, hogy Kopacsek Antal jegyzőt nyugdíjazták és a község előjáróságát a jegyzővel együtt a hiányzó összegek fizetésében elmarasztalták. Most érkezett le a belügyminiszter rendelete, a mely a közigazgatási bizottság végzését jóváhagyja.

TÁVIRATOK.

— **Orosz érzelmek kommandóra.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsből jelentik, hogy Ferdinánd bolgár fejedelem ma Karlsbadba utazott. Ebből az alkalomból az orosz uralkodó család Karlsbadban tartózkodó tagjai utasítást kértek Pétervárról, hogy minő magatartást tanúsítsanak Ferdinánd bolgár fejedelemmel szemben, ha véletlenül találkoznának vele? (Tudvalevőleg az orosz cár máig sem ismerte el Ferdinánd fejedelemségét.)

— **Botrány egy lóversenyen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milánóban a tegnapi megtartott ügető-versenyen több inkrédulitás miatt nagyszabású botrány keltekezett. Mikor a favoritot rosszab minőségű lovak legyőzték, verekedés támadt, a minek csak karhatalom vetett véget.

— **Milán föl alattvalóitól.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Milán, nyugdíjas szerb királyi vendéglobben érkezett, hol két szerbiai tanuló fölismerte és tiszteletteljesen üdvözölte. A mint Milán ezt észrevette, fizetett, felkelt és sietve távozott a vendéglobból a nélkül, hogy a tanulók üdvözlését fogadta volna.

— **Összeesküvés a cár ellen.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A párizsi „Petit Journal”-nak jelentik, hogy Maskarában az orosz cár ellen irányuló összeesküvést fedezték fel. A maskarai titkos rendőrség főnöke, Verdics őrnagy, a dolgot már hónapok óta figyelemmel kísérte. Az összeesküvők közt 8 egyetemi hallgató van. A cár Verdics őrnagynak 10.000 rubelt küldött jutalmul. Számos elfogatás történt.

— **Liberális polgári bizottság.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Bécsben ma megalakult a szabadelvű polgári bizottság az ottani antiszemita igazgatások ellensúlyozására. A bizottság Wilczek János grófot akarja fölkeríteni az elnökség elvállalására.

Leptuladonos
ZAUTTER GUSZTAV

Feloldó szerkesztő
PLEININGER FERENC.

TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

549/89. 658/90 sz. 1895.
682. 877, 287 végr.

Árverési hirdetmény.

Alulirt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság, 2900/94 22275, 345, a bpesti kir. bíróóság 45031, a siklósi kir. bíróóság 5146/94 és a pécsi kir. törvényszék 136, 13500 sz. végzése által Reinfeld A. Alt és Böhm. Held Gusztáv, Adria bírt. társ., pécsi külv. tkp., Anfrecht Goldschmidt, Peics Antal és társ végrehajtók javára, Benyovszky Manó és neje siklósi lakosok ellen 231 frt 81 kr. 81 frt 73 kr, 149 frt 27 kr. 345, 96, 250, 294, 80 és 21 frt összes járulékok per- és végrehajtási költség kö vetelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkal mával bírólalag le és feltöltöglalt és 1363 frtra becsült 2 ló, hintó, lószerszám, kocsik, szobabutorok, fegyverek, ezüst ruha diszekből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek 2756, 3721, 4113, 912, 22 kp. 8318, 8379 sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Siklós községben alperes lakásán leendő eszközlésére 1895. évi július hó 15. napjának délutáni 3 órája határidőül kitzetetik és ahhoz a venni szándékosok oly meg-jegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. § a értelmében kész-pénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Az elárverezendő ingóság vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Siklóson, 1895. évi július hó 1. napján.

Schreyer Jakab

siklósi kir. bíróisági végrehajtó,

4
543. szám.
1895.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 101. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a pécsi kir. járásbíróság 6178. számú végzése által Joh. Wilcher & Jármer végrehajtató javára Klein Adolf & és Grosz Károly ellen 308 frt 72 kr. tőke, ennek 1894 dik évi aprilis hó 6. napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 56 forint 20 kr. perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróilag le és felúlfoglalt és 371 frt 70 krra becsült butor és házi felszerelésből álló ingóságok, nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a 8966 sz. kiküldés rendelés folytán a helyszínén, vagyis **Pécsett, ország- és indóház u.** leendő eszközésére **1895-ik év július hó 18-ik napjának délután 2 órája** határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. § a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. § ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Pécsett, 1895-ik évi június hó 30. napján.

Fonyó István
kir. bírósági végrehajtó

Vadászati bérlet hirdetés.

A Somogyvármegyében **Lakócsa, Tótujfalu és Potony** község határában fekvő alapítványi erdőbirtokon

gyakorolható vadászati jog

három különálló részletben 1896. évi január hó 1-től számított hat (6) év tartamára zárt ajánlatu verseny útján haszonbérbe fog adatni.

1., A vadászati területek a következők: 1-ső részlet „alsó-erdő” 1082⁵/₁₀ k. h., a második részlet „Alsó Gerenda” 456 k. h. és a 3-ik részlet „Lug” erdő rész 664³/₁₀ k. hold.

2., A vadállomány óz. nyul, fácán, fogoly, szalonka.

3., Az 50 kros bélyeggel és készpénzben csatolandó husz (20) frt bánatpénzzel ellátott, mindenik erdő részre külön-külön, szerkesztendő ajánlatok **1895. évi augusztus hó 22-ik napjának d. e. 11 óráig a közalapítványi tisztartóságnál Lakócsán (Somogy m.)** beadandók és ezekben a beajánlott évi bér számmal és betűvel olvashatóan kiírandó, továbbá kijelentendő, hogy ajánlattevő a haszonbéri feltételeket ösmeri és azokat feltétlenül elfogadja.

4., Az ajánlattevők közötti szabad választás joga tekintet nélkül a beajánlott összegre a Vallás és közokt. m. kir. Miniszternek tartatik fen

5., Később érkezett, vagy a feltételektől eltérő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

6., A haszonbéri feltételek a vallás és közokt. m. kir. minisztérium erdészeti szakosztályában (5. ker. Hold-utca 8.) az erdőgondnokságnál Vaiszlón és a Lakócsai tisztartóságnál betekintethetők.

Vaiszló, 1895. évi július hóban.

A közalap. kir. Erdőgondnokságtól.

A „Pilseni polgári sörgyár” pécsi raktára.

Alulírott tisztelettel értesíti a n. t. közönséget, hogy

a Pilseni sör-raktár helyiségeit és csemege üzletét

építkezés következtében, a király-utcai Bazar-épület udvari helyiségébe helyezte át, a hol a polgári sörgyárból való pilseni sör — mint eddig — ezentul is kimérve és palackokban kifogástalan minőségben a n. t. sörfogyasztó közönségnek rendelkezésére áll. — A palacksör helyben a hához szállítatik a vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Teljesen tisztelettel

NICK A. K.

csemege kereskedő, a pilseni polgári sörgyár képviselője Pécsett, király-utca, Bazar-épület udvarában.

14556. sz.
tk. 1895.

Hirdetmény.

Somogy községnek telekkönyvi betétei az 1886: XXIX. és az 1889: XXXVIII. t. cikkek értelmében elkészítettvén, és a nyilvánosságnak átadatván, ez azon felszólítással tétetik közzé, hogy

1. mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cikk 15. és 17. §-ai alapján — ide értve e §-oknak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6 §-aiban foglalt kiegészítéseit is, — valamint az 1889: XXXVIII. t. cikk 7. §-a alapján eszközölt bejegyzések érvénytelenségét kimutathatják, e végből törleszi keresetüket, azok pedig, a kik valamely tehertétel átvitelének az 1886: XXIX. t. cz. 22. §-a, illetve az 1889: XXXVIII. t. cz. 15. §-a alapján való mellőzését megtámadni kívánják, e végből keresetüket hat hónap alatt, vagyis **az 1896. évi január hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelte után indított keresetük annak a harmadik személynek, a ki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

2. hogy mindazok, a kik az 1886: XXIX. t. cz. 16. és 18. §-ai eseteiben — ide értve az utóbbi szakaszak az 1889: XXXVIII. t. cz. 5. és 6. §-aiban foglalt kiegészítéseit is — a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzetése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis **1896. évi január hó 15-ik napjáig** bezárólag a telekkönyvi hatósághoz benyujtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letele után ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog;

3. hogy mindazok, a kik a fentebbi 1. és 2. pontban körülírt eseteken kívül a betétek tartalma által előbb nyert nyilvánkönyvi jogaikat bármely irányban sértve velük, az e tekintetbeni felszólalásukat tartalmazó kérvényeket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis **1896. évi január hó 15-ig napjáig** bezárólag nyujtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmulta után a betétek tartalmát csak a törvény rendes útján, és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Egyuttal figyelmeztetnek azok a felek, a kik a betétek szerkesztésére kiküldött bizottságnak eredeti okiratokat adtak át, — hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak, vagy ilyeneket pótlólag benyujtanak — az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

Kelt Pécsett, a kir. trvszek mint tkvi hatóságnál 1895. évi június hó 23-án.

Bogyay Pongrácz
kir. trvszéki bír.

Egy bolt helyiség

a királyi ítélő tábla palotájában azonnal bérbeadandó.

Bővebb felvilágosítás kapható lapunk nyomdájában (megye- és Mária-utca sarkán.)